

KRAJOWY OŚRODEK BADAŃ I DOKUMENTACJI ZABYTKÓW W WARSZAWIE		Nr
KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA		5256
1. Obiekt KAPLICA pw. ŚW. STANISŁAWA BISKUPA	2. Czas powstania 1875 r.	3. Miejscowość KRZESZOWICE
11. zdjęcia, rzut, sytuacja		4. Adres Nowa Wieś 8 nr hipoteczny dz. ew. nr 611/3
		5. Przynależność administracyjna województwo: małopolskie powiat: krakowski gmina : Krzeszowice
		6. Poprzednie nazwy miejscowości j.w.
		7. Przynależność administracyjna przed 01.01.1999 województwo krakowskie
		8. Właściciel i jego adres Zakon Księży Misjonarzy w Krakowie
		9. Użytkownik i jego adres j.w.
		10. Rejestr zabytków A-667 decyzja z dnia 01.12.1993 r.

Kaplica wzniesiona w 1875 r. przez pokojowego rodziny Potockich, osobistego lokaja Katarzyny Potockiej - Tomasza Dudkowskiego. Tomasz Dudkowski, syn Franciszka i Marianny Rozmus, urodził się w 1836 r. w Filipowicach. Odbił praktykę u malarza pokojowego Bogackiego w Krzeszowicach, któremu hr. Adam Potocki zlecił dekorację malarską nowego pałacu w Krzeszowicach. Po śmierci Adama i Katarzyny Potockich Tomasz Dudkowski służył u hr. Andrzeja Potockiego z żoną Krystyną z Tyszkiewiczów. W tym czasie zakupił w Krzeszowicach grunt od niejakiego M. Pogorzelskiego, na którym wybudował dom wraz z kaplicą, wg własnego projektu. Od 1895 roku Zgromadzenie Księża Misjonarzy zaczęło nabywać sąsiadujące z terenem Tomasza Dudkowskiego parcele pod przyszły dom wypoczynkowy dla kleryków. Dnia 8 sierpnia 1908 roku Dudkowski przekazał kaplicę Zgromadzeniu. Dudkowski Zmarł 30 kwietnia 1919 r. i został pochowany w grobowcu Księża Misjonarzy na cmentarzu krzeszowickim. Kaplica rozbudowana w okresie międzywojennym przez Księża Misjonarzy o tzw. "babiniec", w formie bocznej nawy od strony parku W 1901 roku Ojciec Święty Leon XIII nadał odpust zupełny dla mszy odprawianych w kaplicy. Kaplica eklektyczna. Wnętrze o nowoczesnym wystroju wykonano w 1971 roku, według projektu J. Zgrzebnickiej. Kaplica bezstylowa.

Sytuacja: budynek wolnostojący, położony na terenie parku pałacowego Potockich, na wysokości nowego pałacu, po jego zachodniej stronie. Elewacja frontowa od strony południowej. Działka wydzielona, ogrodzona współczesnym metalowym ogrodzeniem. Otoczenie zagospodarowane współcześnie.

Konstrukcja i materiał: budynek parterowy, murowany z cegły i kamienia, nie tynkowany. Więźba dachowa o konstrukcji tradycyjnej, krokwiowo – płatwiowej, dachy dwuspadowe kryte blachą. Wnętrze nakryte płaskim stropem, belkowanym, z podciągami w miejscu ściany między nawami. Posadzka współczesna, kamienna.

Rzut: wnętrze obecnie jednoprzestrzenne, powstałe z połączenia nawy głównej z nawą boczną wschodnią, na rzucie wydłużonego prostokąta. Nawa główna zakończona prezbiterium z apsydą. Od zachodu do nawy dobudowany prostokątny babiniec. Wejście główne w elewacji południowej.

Bryła: w korpusie głównym masywna, rozczłonkowana prezbiterium i babiniec, przysadzista. Od frontu niewielka ażurowa sygnaturka. W części środkowej wysoka, smukła wieża. Dachy dwuspadowe o wspólnej kalenicy, nad wieżą wieloboczne.

Elewacje: elewacje murowane z jasno i ciemno wypalanej cegły, częściowo tynkowane, z wmurowanymi detalami architektonicznymi z piaskowca lub czarnego marmuru. Elewacje niesymetryczne. Elewacja frontowa, południowa dwuczłonowa. W obrębie nawy głównej trzyosiowa zwieńczona trójkątnym szczytem. W osi środkowej pierwotnie otwór drzwiowy w formie arkady, obecnie zamurowany do połowy wysokości. W miejscu drzwi okno. Nad wejściem w osi środkowej oraz po obu stronach arkady niewielkie ostrołukowe otwory okienne. Podziały horyzontalne zaakcentowane poprzez zastosowanie różnorodnego materiału budowlanego - na wysokości cokołu piaskowiec, w części środkowej ciemno wypalana cegła, na wysokości szczytu cegła jasna. Na osi ceglana wieżyczka na sygnaturkę. W części wschodniej elewacja jednoosiowa. Na osi prostokątny otwór drzwiowy. W nadprożu wążek ceglany w formie arkady. Elewacja wschodnia dwuczłonowa, o zróżnicowanej wysokości. Każda z części zwieńczona trójkątnym szczytem o różnym kącie rozwarcia. Część południowa trójosiowa, symetryczna, część północna dwuosiowa, niesymetryczna. Osie akcentowane arkadowymi otworami okiennymi. W części północnej dodatkowo prostokątna nisza z płaskorzeźbą przedstawiającą Ukrzyżowanie. W elewacji wmontowane detale: prostokątna marmurowa płyta fundacyjna, fragmenty kamiennych gzymsów z dekoracją roślinną oraz fragmenty kamiennych rzeźb, między innymi czapka biskupia. Elewacja tylna - północna tynkowana. W prezbiterium niewielkie otwory okienne o zróżnicowanym kształcie. Okna umieszczone na różnych wysokościach. Elewacja zachodnia w obrębie babinca ceglana, jednoosiowa, zwieńczona szczytem. Na osi arkadowy niewielki otwór okienny. Elewacja w części korpusu nawowego prostokątna, ceglana z pojedynczym oknem na osi. Stolarka okienna współczesna, z kratami.

Wyposażenie: kamienne detale architektoniczne elewacji

Instalacje: elektryczna, przeciwpożarowa, alarmowa.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
750 m ³	120 m ²	sakralne	sakralne
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja - brak udokumentowanych prac konserwatorskich		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) -dobry	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie bieżące utrzymanie obiektu	

<p>21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)</p>	<p>24. Uwagi różne</p>
<p>22. Bibliografia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Skalny Łukasz, Historia Krzeszowic. Okres międzywojenny, Krzeszowice, 2004. 2. Holewiński Mirosław, Uzdrowisko w Krzeszowicach. Przekształcenia układu urbanistycznego (1860 - 1980) oraz współczesne możliwości rozwoju, cz. II, [w:] Teka Komisji Urbanistyki i Architektury, T. XVI, 1982 i , T. XVII, s. 137 - 150, il. 3. T. Chrzanowski, M. Kornecki, Sztuka ziemi krakowskiej, Kraków 1982. 	<p>25. Opracował</p> <p>tekst mgr inż. arch. Ludomir Książek , październik 2009</p> <p>plany, rysunki j.w.</p> <p>zdjęcia fotograficzne j.w.</p> <p>miejsce przechowywania negatywów :</p> <p><i>Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego.</i></p> <p>26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)</p>
<p>23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania)</p>	<p>27. Załączniki</p> <p>Wkładka 1</p> <p>Wkładka 2</p> <p>Wkładka 3</p>

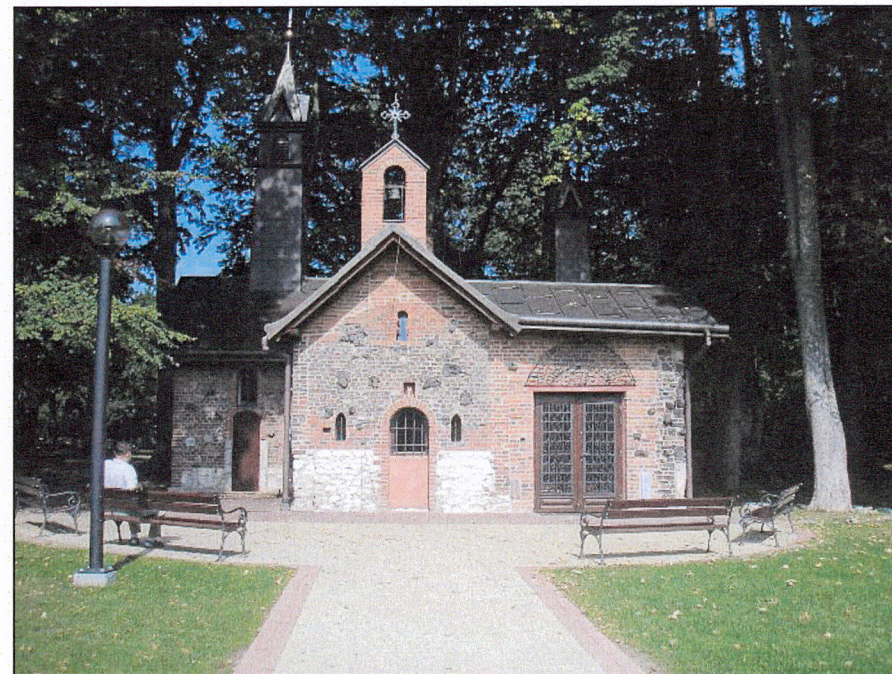

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
KRZESZOWICE	KAPLICA pw. ŚW. STANISŁAWA BP	FOTOGRAFIE

Fot. 1

Fot. 2

Wkładkę założył: mgr inż. arch. Ludomir Książek

Miejsce przechowywania negatywów: u autora

Fot. 3

Fot. 4

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
KRZESZOWICE	KAPLICA pw. ŚW. STANISŁAWA BP	FOTOGRAFIE

Fot. 5

Fot. 6

Wkładkę założył: mgr inż. arch. Ludomir Książek

Miejsce przechowywania negatywów: u autora

Spis fotografii:

1. elewacja wschodnia
2. elewacja frontowa, południowa
3. elewacja zachodnia
4. absyda od strony pn.
5. wnętrze
6. wnętrze
7. detal elewacji wschodnia

Fot. 7

